

Brief bij Pinksteren 2025 mgr. Bonny

MET VUUR SPELEN

Kinderen moeten we afleren om met vuur te spelen. Spelen met water mag, zeker in de zomer. Spelen met vuur daarentegen mag niet, zeker niet in de zomer. *Stekjes* zijn geen speelgoed. Een barbecue ook niet. Na opeenvolgende maanden van droogte kleuren tal van natuurgebieden of parken rood op de wandelkaart. Verboden wegens brandgevaar. Vuur is een nuttige maar gevaarlijke bondgenoot van de mens. We kunnen niet zonder, maar enkel in veilige omstandigheden. Niet zonder brandblusapparaat of brandweercorps in de buurt, je weet maar nooit ...

Hoe verrassend gevaarlijk of onvoorzichtig luidt dan het verhaal van Pinksteren! De apostelen *‘zagen vurige tongen, die zich verspreidden en zich op ieder van hen neerzetten, en zij raakten allen vol van heilige geest en begonnen te spreken in vreemde talen zoals de geest hun ingaf’* (Hnd 2, 3-4). Pinksteren is geen kinderspel. De Geest weet wat Hij doet en waaraan Hij begint, wanneer Hij zich in vurige tongen over de apostelen verspreidt. Jawel, de Geest brengt vuur en vurigheid, maar in veilige omstandigheden. De apostelen zijn door Jezus opgeleid en gevormd. Ze kennen Jezus’ boodschap en de manier waarop Hij die verkondigt. Ze weten hoe Jezus met mensen omgaat. Nu gaan ze zelf op weg, gedreven door het vuur van de Geest. Niet als ambtenaren of handelsreizigers, maar als bewogen en bezielde getuigen.

Sinds tweede paasdag heeft de Kerk bewogen dagen meegemaakt. Eerst het overlijden en de uitvaart van paus Franciscus. Vervolgens de keuze en de aanstelling van paus Leo. Tweemaal ging het nieuws *‘als een lopend vuurtje’* de wereld rond: het overlijden van de vorige paus en de keuze van een nieuwe paus. We konden het live volgen: de ontroerende uitvaart van paus Franciscus en de rustige aanstelling van paus Leo. Neen, er waren geen vurige tongen te zien op het hoofd van bisschoppen en kardinalen. En gingen geen salvo’s af. Geen vuurwerk. Alles verliep rustig en stijlvol. Toch straalden beide gebeurtenissen een sterke geestelijke kracht uit. Een kracht van getuigenis en van verbinding. Een kracht van dankbaarheid en van hoop. Zo is het werk van de Geest. Zo willen wij Kerk zijn. Vurig en vredig tegelijk.

Trouwens, er is weinig religieus brandgevaar in onze samenleving of in onze Kerk. Het lijkt voor mensen van vandaag bijzonder moeilijk om enthousiasme in hun geloof te laten zien. Het wantrouwen is groot. Ook de schrik voor wat ‘men’ zal zeggen of denken. Het vraagt moed – of eenvoud – om kleur te bekennen, zeker wanneer het over Jezus en het Evangelie gaat. En ja, ons Vlaamse katholicisme is wel zeer rationeel en zakelijk van aanpak. Toch kan geloof niet zonder een flinke dosis vurigheid en bezieling. Evenmin als sport, kunst, politiek, wetenschap of liefde dat kunnen. Op vurigheid zou geen grens mogen staan, integendeel. Zolang die vurigheid maar van de Heilige Geest komt en de taal van Jezus spreekt. Vuur dat niet van de Heilige Geest komt, is inderdaad een gevaarlijk spel. Het kan kantelen in onbezonnenheid, fanatisme of extremisme. Het kan leiden tot geweld en oorlog. Helaas. Zoals vandaag in Gaza of Oekraïne. Van zulk een vuur, verlos ons Heer.

Ik wens u een ‘warm’ pinksterfeest. Met vurige tongen, die de taal spreken van het Evangelie.

+ Johan Bonny